

Reserve-majoor Aart de Ruiter renoveert basisscholen rond Livno

‘Hoop op een goede toekomst’

Tijdens zijn uitzending naar Bosnië stuurde Aart de Ruiter elke week een impressie van zijn ervaringen met foto's naar het thuisfront. Naderhand besloot hij de uitzending voor zichzelf af te sluiten en al zijn impressies te bundelen. Maar het afronden voor zichzelf was één ding, het leek hem mooi als het boek tegelijk ook het begin zou zijn van iets nieuws. Zo ontstond de Stichting Liaison in Bosnië, die het renoveren van basisscholen in het uitzendgebied als doel heeft.

Door: Linde van Deth

Aart de Ruiter (53) heeft een bureau voor advies, begeleiding en coaching in communicatieve, commerciële processen. Na het vervullen van zijn dienstplicht in 1984 is hij ook altijd als reservist actief gebleven en hij maakt als zodanig deel uit van het CIMIC-bataljon. CIMIC staat voor *Civil Military Cooperation*, oftewel civiel militaire samenwerking. Vanuit dat bataljon kwam vorig jaar de vraag of De Ruiter uitgezonden wilde worden naar een LOT-huis in Bosnië als liaisonofficier tussen burgerautoriteiten en militaire autoriteiten. Dit natuurlijk vanwege zijn communicatieachtergrond en huidige werk als adviseur. “Ik vond het wel een mooie uitdaging”, vertelt De Ruiter. “Het leek me goed om een invulling te geven aan maatschappelijke betrokkenheid in een heel ander soort gebied, met een andere cultuur. Dat je daar een bijdrage kan leveren. Bovendien is het ook een verrijking voor jezelf.” In juli 2010 vertrok hij naar Livno. Doordat hij in Nederland een eigen bedrijf heeft, kon hij moeilijk zes maanden weg. Hij ‘verdeelde’ zijn uitzending met een collega en was uiteindelijk drie en een halve maand in Bosnië.

De Ruiter was onderdeel van een team dat contact onderhield met de regering van het kanton. Het team zorgde voor de verbindingen tussen verschillende groepen en was gesprekspartner van de kantonale regering, niet-gouvernementele organisaties (NGO's) en het lokale bestuur. “We vormden ons een

beeld van wat er speelde, waar lagen de spanningen? We brachten in kaart waar we eventueel konden bemiddelen. We brachten mensen bij elkaar. Het sloot natuurlijk mooi aan bij het werk dat ik in Nederland doe. Overal probeer je het maximale uit gesprekken te halen. Ik heb zelf ook bijgeleerd.” De ervaringen die hij opdeed, schreef hij elke week op en hij stuurde zijn teksten naar het thuisfront.

Verloren generatie

Voor de militairen die in het LOT-huis in Livno zaten, was het vooral belangrijk om te laten zien dat ze er waren. Ze moesten waarnemen, maar ook actief

contact leggen met verschillende groepen. Volgens De Ruiter is het rustig in het gebied en komt dat mede door de aanwezigheid van de EUFOR-militairen. “Wat dat betreft is het jammer dat die missie is afgerond, het was voor de mensen ontzettend belangrijk dat de militairen er waren.”

Van spanningen heeft de Ruiter niet veel gemerkt, met uitzondering van de verkiezingstijd, maar de leefomstandigheden van de mensen daar maakten diepe indruk op hem. “Het is een land van contrasten. Livno was welvarend, maar daarbuiten waren er hele gebieden met kapot geschoten huizen. De leefomstandigheden waren zeer slecht,

■ De leerlingen van Het Baarnsch Lyceum renoveren een basisschool in Bosnië. Foto: privécollectie Aart de Ruiter